

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ.Σ3.Υ1.Φ1.0005

ΛΗΘΟΗΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

Κ Α Ι
ΛΥΚΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘΜΟΣ 5ος

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Κεφαλληνία, 2 Δεκεμβρίου 1859.

ΟΝΕΙΡΑΤΑ.

Somnia, quae mentes ludunt, volitantibus umbriae,
Non delubra deum nec ab atbere numina mittunt,
Sed sibi quisque facit. (Petronius Arbitr. C. 104)

— 0 —

Θέλουνε νὰ πῶνε ὅπως τὸ στομάχι, ὄντες γκῶση, γεννάει τὰ
πολλὰ ροβερὰ ὀνειράτα — ἄλλοι πάλε σοῦ λένε ὅπως τῶχει ὁ
ποῦ κοιμώματε, ποῦ τυχίνει κ' εἶναι βερὺς — ἄλλοι,
πῶς εἶναι ἀνεξήγητο ἡθικὸ φαινόμενο, καὶ ζήτημα, ἀν ἦναι ὁ κα-
θευτὸ νοῦς μας ὁποῦ ἐργάζεται, ἐφ' κοιμώματε, ἢ ἂν ἦναι ἐκεί-
νη ἡ χουρδελα ἡ φαντασίαν μας (μήνιγκες ἐλαστικοὶ καὶ ἡχηροὶ)
ὅτι θέλει νὰ κἀνῃ τὴν νύχτα ὅ,τι ἡ κυρά της κἀνει τὴν ἡμέρα,
καὶ ἀλλὰ κατὰ τὴν μαθηταίς κίνουνε τὸ βράδυ, ὅπως ἄλλοι
λέγουσι, ὅ,τι βλέπουσι πῶς κἀνει ἡ δασκάλισσα, εἰς τὸ ἴδιον
ὅ,τι ὁποῦ ὀρχίζονται, πῶς στὸν ὕπνῳ τους κἀνουν τράμπες
καὶ τὸ ὁκοῦνται ἰδέαις πολὺ καλῆτερας παρὰ ὄντες εἶναι ἐξυ-
πνῶν, τέτοιοι ἀνθρώποι ἔπρεπε νὰ κοιμῶνται ὅλη τους τὴν ζωὴν, καὶ
νὰ μὴ ξυπνῶσι παρὰ γιὰ νὰ τρῶνε. Ὁ Γέρω Εὐριπίδης ὁμιλῶν-
τας περὶ τῆς Τρωάδος λέει

Ὡ πότνια γῆ, μελανοπτερύγων μῆτερ ὀνείρων!

Εἰς τοῦτο μὲς ἀποδείχναι, ὅπως καὶ οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες ἐσυλλο-
γίσθησαν, ἀπῆλθον κάτου, σὺν κ' εὐαῖς, καὶ πῶς ὅσο γιὰ τὰ ὀνει-
ράτα, εἰν ἐκείνης μεγάλης πύρου.

Ὅπως δὴ ποτε ὕμῳ; κί' ἂν γεννηθῶνται τὰ ὄνειράτα, εἶναι πούλιό παρὰ βέβαιον, ὅπως τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μας (ὅχι ἐλπίδες καὶ σχέδια) ἀνταχτόνουνται μέσθ' ὁδούτα, καθῶς ἡ κερδοσκοπία σ' οὐλαῖς σχεδὸν τῇ πράξει, τοῦν ἀνθρώπου τσ' ἐποχῆς μας καὶ καθ' ἐποχῆς. Ἐτοῦτο ἔκαμε τὸ Μεταστασιαστικόν, ὅπως ποῦ εἶπε τραγουδῶντας πολλαὶ ἀλήθειαι, νὰ πῇ ὅπως τὰ ὄνειράτα εἶναι: *immagini del di guaste e corrotte dall'ombra della notte*, ἐτοῦτο φυσικὰ ἐγέννησε καὶ τὴν παροιμίαν μας: Ὅπου παῖναι βλέπει στὸν ὕπνο του πῆταις. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, ποῦ με τὴ πανθειστικὴν μανίαν, δὲν σ' ἀφίνανε τίποτε ἀθεοποίητο, ἐπιστεύανε ὅπως εἶναι δύο λογῶνε ὄνειράτα: τὰ ἀληθεῖν καὶ τρομακτικὰ ὅπου ἐβγαίνανε ἀπὸ κάτω θύρας κερατεινῆς καὶ τὰ ψεύτικα, εὐχόιστα ἢ ἀδιάφορα ὅπου ἐξεμουτρίζανε ἀπὸ θύρας ἐλαφάντινας· εἶναι περίεργον νὰ βρισκῆται πάντα τὸ κέρατο καὶ τὸ ἐλεφαντοκούκαλον εἰς τὸν ὕπνον καὶ εἰς τὰ ὄνειράτα τῶν παλαιῶν! τὸ κέρατο φυσικὰ σὰ σύμβολον τῇ ἐρωτικῇ ἀπιστίᾳ, γιὰ τὴν πόσιν καὶ πόσον δὲ γίνονται ἀπιστοὶ στὸν ὕπνον τους; . . καὶ τὸ ἐλεφαντοκούκαλον γιὰ νὰ μᾶς δείχνῃ τὰ πλούτη, ποῦ τόσο συχνὰ οἱ δούλῳχοι ὀνειρεύματα — Ὁ Πάγκαλος; Ἰωσήφ ἐγένικε ἀπὸ μαρμαρινοῦ σχεδὸν βασιλεὺς γιὰ τὴν ἡξερὴ καὶ ἐξήγαγε ὄνειράτα. Ὁ Προφήτης Δαυὶδ ἡξερὴ, ὅρι μοναχὰ νὰν τὰ ξηγάῃ, παρὰ ἐμάντεψε κηρὸν ὅλας ἓνα ὄνειρον, ὅπου ὁ Ναβουχοδονόσωρ εἶχε λησμονῆσει, καὶ ἔτσι εὐτήχησε νὰ ᾔνῃ εἰς τὴν αὐλήτου σὺν ἀφέντης, ὅσο γιὰ ταῖς δυστυχίαις του ἄλλος λογαριασμός. Στὸ μεσαιῶν ἐυρισκόντανε ἓνα σῶρι μάντιδες καὶ μάϊταις, ποῦ ἐπουλοῦσαν ἀκριβοῦσικα τῇ ἐξήγητις τοῦν ὀνειράτων — τώρα στήν ἐποχὴν μας, μὲ μία κουπιὰ κρατὶ, ἡ πρώτη γριᾶ σου ξηγάει τ' ὄνειρό σου καὶ πάντα σέ καλὸ — Μὲ μία χαφίτῃ ψωμί ἢ μὲ κανένα ζευγάρι παλιοπάπουσιν, σου λέει τὴ μοῖραν σου, ποῦνε ἐοῖτε πάντα χρυσὴ, γυναικὰ σὺν ἄστρο καὶ ἑκατὸ χρονῶνε ζωῇ! Ἡ ἀρκόντισαίς μας κάνουνε πῶς δὲν τὰ πιστεύουνε, μὰ πῶς ζοῦνε τόσαις καὶ τόσαις βρωμογορηταῖς π' ἄλλο δὲν κάνουνε παρὰ τῇ μαντίσῃ, τῇ ὀνειροκρίτρισ, τῇ χαρτορίχτρισ καὶ τῇ. πῶς ἐξοδεύονται ἓνα σωρὸ ἀναγούλογα ποῦ μαντεύουνε καὶ ξηγάνε ὄνειράτα;...

Γνωρίζω μίαν ἀρκόντισαν, ποῦ πιστεύει τὰ ὄνειράτα, τῇ μάϊσῃ, σὺν χαρτί καὶ τοῦ βροχολόγου, ὅταν τὰ ἀφαιρῇς ἐπ' αὐταῖς τῇ ἀδυναμίᾳ, εἶναι ἡ καλλίτερη γυναικὶς τῶν ὀνείρων, γιὰ τὴν ὅλην τὴν ζωὴν, ὅπου ἐστάθηκε πολὺ μακριὰ, τὴν ἐπέραςε, ῥέχοντας τὰ χαρτὰ ἢ τὸ κορδὶ καὶ κάνοντας προζευγαῖς, μανίαν

ΠΑΡΑΒΑΛΕΤΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

και τούτη σὺν κάθε ἄλλῃ, μὰ ποῦ δὲν παρὰβλάβει τὸν Κόσμο. Νίκατε μὲ δαύτην φίλοι ἄνθρωποι, γιατίι πηγαίνω, κάπου κάπου, και τὰ διηγῶμαι τῇ οὐρανόματι, ὅπου ζηγᾷ με τῇ μεγαλύτερῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κόσμου.

Μίαν αὐγὴ πῶ καὶ τῇ λέω — εἶγδα στὸν ὕπνο μου ἕνα περὶ τοῦ ὄντι — Ὀρισεύμετο, νὰ ζῇς — ὑποχρεωμένος λοιπὸν ἀρκετῶς τῇ διήγησι — Μοῦ ἐφαινότουνα — τῇ λέω — ὅπως ἤμουνα στὴ θάλασσα, καὶ ἤμουνα, λέει, καθελάνης, καὶ ἀμὰ, λέει, ἐπέταξα χωρὶς ν' ἄγω οὔτε φτερά, οὔτε νὰ ἔμμι μέσα σὲ κλόμπο — Καλό-τοχιμου! δὲν ἤξεύρεις πόσαι; εὐτυχίαις βρίσκονται μέσα εἰς τ' ὀνειρόσου! φωνάζει πηδώντας ἡ γρηγορὰ μου γειτόνητα, καὶ θγάννεται; μέσα ἀπὸ τὴ μπουσινάρησι ἕνα χαρτάκι λαδομένο καὶ θρώ-μιο — τώρα τώρα σοῦ τὰ ζηγῶ οὐλὰ ἀπὸ νερὸ σ' ἀλάτι, — ἡ θάλασσα εἶλε χαρὰ — τὸ ἄλογο εἶνε εὐκολιὰ τῇ ἐπιχειρή-σαις σου καὶ ἡ πεταξίᾳ, οὐ! τὸ ξέρω ἀπ' ὅσουθι, φανερόνι πῶς καὶ μεγάλο καλὸ θὰ σ' εὔρει ἐτούτη τὴν ἡμέρα.

Εὐχαρίστησα τὴν γειτόνητά μου καὶ τὴν ἐπερικύλησα νὰ μοῦ δανείσῃ, γιὰ μίαν στιγμὴν, ἐκεῖνο τὸ θυμιαστὸ βιβλίον — τὰ βιβλία τῶν ὀνειράτων δὲν εἶνε γραμμένα σὲ ὕψος ὑψηλῷ, οὔτε ὅπ' ὄχουνη ιδέαις σοφίαις, μὰ γιὰ καὶ οὐ; ποῦ τὰ διαβάζουνη εἶνε καλύτερα, γιατίι δὲν ἤθελε τὰ καταλαβένουνη ἀν ἦταν γραμμένα μὲ γνώσι, μ' αἰσθημα ἢ μὲ ῥομαντισμό. Ἐκκίτα, γιὰ περιέργια, καὶ ὀδύνησα κομμάτι, εἶδα ὅπως ὄντιες ὀνειριζέται κανεὶς ἀρκετοῖς παναπὴ ὅπως μὲ κατὰ ζῶ θὰ ἀπαντηθῇ τὴν ἡμέρα μ' ἀμεδὰ ἀπερνᾷ μέρα, ὥσα, ἡ στιγμὴ χωρὶς νὰ συναπαντιόμαστε μὲ ζῇ; — Ὅπως τὰ μύθοι εἶνε λόγια ἢ γκρίναις — πράγματα, ποῦ ποτὲ δὲν λείπουν — Ὅπως ἡ πέρδικαις εἶνε ὁμορφαὶς γυναικαίς, καὶ ἐπειδὴ εἶναι δύσκολο νὰ μὴ βλέπῃ κανεὶς πάντα καμμία ὁμορφὴ γυναικαίς, ἐθιμάσῃ πῶς δὲν ὀνειρευόμεθα πάντα πέρδικαις! — Ἐδιαβασα τόσα καὶ τόσα ὁμορφαὶς πράγματα ὅπου ἐχόρ-τασα, ἐπέστρεψα λοιπὸν τὸ συναξάρι τῇ γειτονισαῖς μου καὶ εἶπα νὰ πῶ στὴν ἐξοχή, ὅλος κορδομένος ὅπως ἐγνώριζα τὴν ἡμέραν τῶν ὀνειράτων, καὶ χαρούμενος ὅπως ἐκείνη τὴν ἡμέ-ραν καὶ καλὸ ἤθελε νὰ μ' εὔρῃ — Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν γειτό-νητά μου μὲ πετάει σὲνα αὐλάκι, καὶ μὲ πᾶν ἑσθίον, καὶ κατὰ-στρέφουνη, τὸς τοῖς εἰς τὴν σπητι μου — Τρέχει ὁ πρὸς ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν εἶδα, δὲν ἐμπόρῃ νὰ βαστάξω ἕνα πιὰρὸν χρομόγλο καὶ νὰ μουρμουρίσω — Εἶδες τί καλὸ μ' εὔρικες; — Νὰ μὲ συμ-παράσῃ; ἀποκρίνεται ἡ γρηγορὰ, ἔπρεπε νὰ ἦται πουλιὸν παρὰ εὐχα-

ριστιμύνης, ἐμπόριε νάθελε μείνη· σ'τὸ ντόπο, καὶ τήνε σκα-
ποδίκουσι μὲ δύο τρεῖς ζουλισιαί, καλὰ σ' ὅρισα πῶς κάτι με-
γαλο καλὸ θὰ σοῦ συμβῇ—Ἐχεις δίκιο γειτόνησα, τσ' ἀποκρίθηκα
ἀνεγκύριος τὰ σκοπιὰ μου ἀπὸ τοῦς πόνους, μὰ τέτοια μεγάλα
καλὰ δὲν ἔθελα νὰ μ' εὕρισκουνε πάρα πολὺ συχνά.

ΣΚΟΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Μολονότι τὸ σκότος εἶναι σύνηθες εἰς τὸν Διάβολον, κάτοικον
τῶν Ταρτάρων, εἰς τὸν διάβολον ὁμῶς κάτοικον Κεραλληνίας καὶ
ἐκκεκὸν φριττητὴν τοῦ θεάτρου Κεφάλλου, εἶναι οὐχὶ μόνον ἀνυ-
πομονὴν ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ τὸν περιπλέξη εἰς δυσάρεστα, ἐπι-
καλεῖται λοιπὸν ὅλην τὴν εὐμένειαν τῆς Ἐργολαβίας, ὅπως ἐν τῇ
ἀγαθότητι αὐτῆς, προνοήσῃ νὰ μὴ μένωμεν, καθ' ἑσπέρας, εἰς τὰ
ἐστυγία, διὰ τῆς ἐπανελημμένης ἀναλήψεως τῆς λυχνίας, καὶ ταῦ-
τα καὶ ἦν ἐποχὴν εἰς λύχνοι πᾶνε τρία ὄδοι!!! καὶ διὰ νὰ μὴ
ἐκληρθῇ τοῦτο ὡς αὐθαίρετος φαντασιοπληξία τοῦ Διαδόλου, ἐκ-
τίθενται εἰς φῶς διάφορα Quí pro quo συμβάντα εἰς τὸ θέ-
ατρον ἐν μέσῳ τοῦ ζοφωδεστέρου σκότους, τὰ ὅποια ὁμῶς δὲν
ἐλαθον τὸν Διάβολον:

— Χωροφύλαξ μὴ γνωρίσας τὴν ἀξιωματικὴν τοῦ τὸν συνε-
λάρξανεν ὡς ταραξίζαν!

— Κύριός τις, στοχαζόμενος ὅτι εἶδεν εἰς θεωρεῖον νέαν τινα
διαποιεῖν μόνην, καὶ θέλων νὰ ὠφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας ἐκείνης ἔ-
δραμε, καὶ βίβηται γονυπετῆς ὡμυσε πίστιν ἀνώνιον καὶ ἔρωτα
ἀτελείωτον... ἀλλ' ἔμενεν ἐμβρόντητος, ὡς ἄλλος Ναυσοχοδονό-
σας. Διὲ εἰς τὰς τρυφερὰς ἐκείνας τοῦ διακοινώσεις, ἀπήντα γέλως,
σφαδρὸς μυκτηρισμοὶ καὶ καγχασμοὶ ὅλως ἀρρένες. Σφάλλων τὸν
ἀριθμὸν ὁ δυστυχὴς, ἔεκεν τοῦ πυκνοῦ σκότους, εἶχεν εἰσέλθει εἰς
προσκειμένον θεωρεῖον καὶ ἐργολαβοῦσε μὲ τὸν πρεσβύτερον τῶν
ἐργολάβων!

Ἄλλος πάλιν, παρατηρήσας ἕνα τοῦ χρεώτην εἰς τὴν πα-
ριστασίαν, θέλων νὰ λάβῃ δραστηρίαν μέτραν κατ' αὐτοῦ, καὶ στο-
χασάμενος ὅτι ὀφείλει μὲ τὸν συνήγορόν του ἀπελθεῖν ἀρχοῖα ἐπὶ
τοῦ ἀφ' ὅρου τῆς πολιτικῆς δ.κονομίας πρὸς ἕνα τῶν τετραχορ-
διστῶν!

— Ἄλλος πάλιν, ἐπικρακίλει τὸν δεύτερον βελούφωνον νὰ τοῦ
καὶ ἀποδεδεικτὸν τοῦ ὑποθηκοφυλακείου.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

— Κύριός τις, στοχαζόμενος ὅτι φορεῖ τὸ Ἐπανοφόριόν του· κατέβαιναν ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πλατείαν περιτετυλιγμένοι εἰς τὴν Borneuse τῆς Κυρίας του !

— Ἄλλος ἐχαίδευσεν τὴν Κυρίαν του, ἐκλαβὼν αὐτὴν διὰ τὴν θυγατέρα του.

— Ἄλλος πάλιν, κύψας διὰ νὰ σώσῃ ἐν ἔγγραφον, ἔθετε μεθ' ἱερᾶς εὐλαθείας εἰς τὸ θηλάκιόν του τεμάχιον μουσικῆς· Ἦτον τὸ μέρος τοῦ τελευταίου τετραχόρδου, ὅστις πάλιν τὸ εἶχεν ἀνταλλάξει μὲ τὸ μέρος τοῦ πρώτου πλαγικύλου, ὅστις εἶχε λάβει εἰς τὸ σκότος τὸ μέρος τοῦ πρώτου ἀρθραυλοῦ· ὅστις ἀπωλέσας τὸ μέρος του, καὶ συστελλόμενος νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, εἶχε ἐκθέσει ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου τὴν συμφωνίαν τῆς Σεμιράμιδος· ἐπειδὴ ὅμως ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ πολυθρύλλητος καταγίγς τοῦ Ριγολέτου οὐδεὶς τὰ συμβαίνοντα ἐνόησε.

Τὶ πλέον; πολλοὶ διαβεβαιοῦσιν ὅτι κύριός τις, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξιοπρεπὴς εἰς τὴν κοινωνίαν μας θέσις, πρὸ πάντων δὲ καὶ ὑπὲρ πάντα αἱ πολιαὶ του καὶ ἀξιόγαστοι τρίχες, ἔπρεπε νὰ ᾔῃναι τὰ ἀσφαλέστερα ἐχέγγυα τῆς σωφρονὸς του διαγωγῆς, καὶ δὴ καὶ νὰ τὸν προφυλάττωι πάσης οἰσodήποτε σκανδαλώδους κακολογίας· καὶ ὅμως ἐπαναλέγομεν, ὅτι πολὺ διαβεβαιοῦσι, καὶ βεβαίως κατ' ὀπτικήν, ἐκ τοῦ σκότους συμβάσαν, ἀπάτην, ὅτι ὁ ῥηθεὶς Κύριος διὰ τῶν συνεχῶν του μορφασμῶν, νευμάτων καὶ ἀνθοβολῶν πρὸς τὴν πρώτην γυναῖκα, ἐγένετο πρόξενος σκανδάλων καὶ ἀντιζηλιῶν μεταξὺ τῶν ὑποκριτριῶν, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδὲ τῆς τρίτης, ἥτις διέσχίζε τὰ ἱμάτιά της ἀνακράζουσα ὅτι ἐχάριετο δικαίωματων προτερόρητος ἐπ' αὐτοῦ !

Βλέπετε Κύριοι ἐργολάβοι εἰς τὸ ἐκτίθετε τοὺς θεατὰς σας; διὰ νὰ ὑποφέρητε τὴν χαμερπῇ ἐξοικονόμησιν τριῶν ἢ τεσσάρων μετρῶν ἐλαιολάδου;

Ἀλλ' ὅτε ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, ἡ δημοσίᾳ τάξις, ἡ εὐτυχισμένη καὶ τέλος ἡ ὑπόληψις τῶν θαμνῶν σας, καθ' ἐσπέραν διακινδυνεύουσι δὲν σὰ κάμουν νὰ λάβητε ἐπανορθωτικὰ μέτρα. Εἰς τὸν Διάβολον θὰ γενᾷται τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ ὅλα τὰ εἰς τὸ σκότος συμβαίνοντα Qui pro quo.

Καὶ αὐτοὶ ὀψεσθε ! . .

« The Senate has been informed. »

Ἀηλοποίησης τῆς Γερουσίας.

Μικρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ θελήσωμεν νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν μας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πρὸς υπεράσπισιν πράξεων, ἀ: ἀπαξάπαντες καὶ βδελυττόμεθα καὶ ἐλσεινολογοῦμεν, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ παρῆκσιαζόμεθα συνήγοροι τῆς ἀμαθείας ἢ τῆς μοχθηρίας, καὶ συμφωνοῦντες μὲ τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος Δημοποίησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γερουσίας, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν εἰς τὴν ῥηθείσαν Δημοποίησιν ἤθελε τηρηθῇ μεθοδὸς λογικῆς ὁπωσοῦν ἀναλυτικῶς, τὸ συμπέρασμα, καθαρὸν ἀπαύγασμα ὀρθῆς σκέψεως, ἤθελεν ἴσως μετριάσει: τὸ ὄριμὸν τῶν ἐκφράσεών τῆς, καὶ κάμει περισσotέραν τιμὴν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς δηλοποιούσης. Ἄν ὁ πολυπαθὴς τῆς Κερκαλληνίας λαὸς, ἔχῃ ἢ μὴ τὴν ἀζήλον τύχην, νὰ χαίρῃται τὴν καλὴν ἐξέλιξιν γινώσκων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γερουσίας, ὅπως ἀδιάφοροι καὶ ἀλλότριον τοῦ ἀντικειμένου, δὲν δύναται λοιπὸν νὰ τεθῇ ὡς ἀρχὴ, καθόσον μάλιστα μοναδικαὶ αἰτιολογίαι ἀτόμων δὲν δύνανται. reflect dishonour on the character ὁλοκλήρου λαοῦ, καθότι ἐὰν κατ' ἐπαγωγὴν συλλογιζόμενοι, ἡδυνάμεθα, πρὸς στιγμὴν, νὰ εἰπώμεν ὅτι: ὅπου εὐρίσκονται ἄνθρωποι ἀποκεκτικνωμένοι ὥστε, εἴτε πρὸς ἀπλὴν τῆς ἀθλίας τῶν ὀκνηρίας διασκέδασιν, εἴτε πρὸς ἐκτενέστερον τοῦ μοχθηροῦ ἐκείνου πνεύματος τῆς καταστροφῆς, εἴτε ὁπωσδήποτε, ὁρατοὶ κοσμήματα Τάφων, ὡς ὁρατοὶ τὰ κοσμήματα τῶν ὁδῶν, καὶ φέρονται πρὸς τὰ Κοιμητήρια ὡς πρὸς περιβόλους: ὅπως ἀσημάντους, ἐὰν ἡδυνάμεθα, λέγω, λογικῶς νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὅπου τὰ τοιαῦτα κνώδαι ὑπάρχουσιν καὶ ὁ λαὸς τοῦ τόπου ἐκείνου εἶνε βάρβαρος, ἡμέλαμεν πολλῶ μᾶλλον ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι:

Ἐπειδὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπῆρχον, ὑπάρχουν καὶ θέλουν ὑπάρχει πολυπληθεῖς καὶ διοργανισμέναι νεκροβόροι συμμορίαι, αἵτινες πρὸς εὐφημισμὸν καλοῦνται ἐταιρίαι Νεκρογεγεῖτων (Resurrectionists), σκοπὸς τῶν ὁποίων ἡ βέβηλος καὶ ἐρρύσινος παραβίασις τῶν Νεκροταφείων, πρὸς ἐκταφιασμὸν καὶ ἐξεμπόλησιν ἀνθρωπίνων πτωμάτων (!!!) Καὶ ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ὅλα διαπράττονται οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ἀναφανδόν, καὶ ὅμως διαφεύγουσι the Authority and the Severity of the Laws τοῦ τόπου ἐκείνου, καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας οὐδέποτε ὁμοθυμαδὸν καὶ παρρησίᾳ κατὰ τῶν τοιούτων δὲν ἐξέφρασεν by the expression of their sentiments, to guarantee their dignity, their civilisation, and the respect of their Religion, τοῦλάχιστον for the opinion of others.

exposing those to shame, who reflect dishonour on their character. δι' ὅλα ταῦτα λέγομεν ἠέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἀλόκυστον συμπέρασμα, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ἦτο, εἶνε καὶ θὰ εἴη ὁ λαὸς ὁ ἦτον πολιτισμένος, βαρβαρώτερος καὶ ἀγριώτερος αὐτῶν τῶν ἀγρίων, παρ' οἷς τοῦλάχιστον βέβηλος χεὶρ δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ Τάφου, καὶ ὅπου τὸ πνεῦμα τοῦ ἐμπορίου δὲν ἀνεπτύχθη, ἀκόμη τόσο, ὥς νὰ ζητῇ, αἰσχροπλήστως τὰ ἀντικείμενά του, ἐν μέσῳ τῆς ἐρημώσεως τοῦ θανάτου, καὶ ὑπὸ τὰ παγερά τῆς ἀνθρωπίνης ἀολιότητος πώματα!!!.

Ἐάν ἀπεναντίας ἡ δηλοποιοῦσα ἀρχὴ, ὠρμῶς σκεφθεῖσα, ἤθελε διακρίνει εἰς τὰς αἰσχροπραξίας ἐκείνας, βδελγρὸν ἀποτέλεσμα ἀρχῆς· εἰ βδελυροτέρας, καὶ ἀν, σοβαρῶς ἐπιλαμβανομένη τοῦ ζητήματος, ἤθελε καίσοβαρῶς ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀνέυρεσιν τῆς αἰτίας, ἤθελεν εἶδῃ ὅτι τὸ ἀπόκεντρον καὶ ἡ ἐγκυτάλειψις τῶν Κοιμητηρίων ἐκείνων, τὰ ἐξεθετον ἔρμαιο τοῦ βαρβαρίου ἐκείνου κατὰ τρεπτικοῦ πνεύματος ὁκνηρῶν ἢ καὶ κακωντρεχῶν ἀνθρωπαρίων — Ναι, ὅσον πικρά καὶ ἀν ἦνε ἡ ἀλήθεια αὕτη, καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν τοσοῦτον ὑποληπτομένην ἡμᾶς Γερουσίαν, δὲν δυνάμεθα εἰσυνειδότες νὰ τὴν κρύψωμεν! ἀς μὴ μετριασθῇ λοιπὸν τοῦ λόγου ἡ πικρία· Εἰς τὴν Κοινωνίαν μας εἶνε καὶ ὑπάρχουν ἀνθρωποι βάρβαροι ἀλλ' ὁ βραδύκριμὸς οὗτος, ὅσον περὶ ὁρισμένους καὶ ἀν ἦνε, ἡ ἀνέκτασιν ὑπὲρ τῆς ἀνέκτασιν εἰς τὸ ἄχαρι μας ἔδαφος, ἀφ' οὗ διατεταλούμεν ὑπὲρ τὴν Αἰγίδα τῶν ἐξευγενισμένων Ἀγγλῶν, ἀπαρᾶλ-λάτως ὡς ἀπρίουν ἀλανθαι καὶ τρίβολοι εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ Γεωργίου τὴν φλογὸν καὶ πατρικὴν γαῖαν ἐγκαταλειμένας γαίας! Καὶ εἰν τὸ πρῶτον ὁποῖα ἐπανορθώσεως μέσα μεταχειρίσθη ἡ Ποιητασία ἢ τὰ στρατοδικεῖα; . . Ἐάν τὸ δεῦτερον, τότε ὅλη ἡ ἐνθυνη καὶ τὸ αἶσχος ἐπὶ τίνας;

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

κίον Παλλήδιον τῆς Ἐλευθερίας, ὃ ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐσκεμμέ-
νην τακτικὴν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ πολυμηχάνου ἐχθροῦ· ἐνῶ ἐκ τῶν
40 φρουρῶν του, πέντε μόνοι ἦσαν ὠπλισμένοι μὲ βομβάρ-
δα, καὶ οἱ λοιποὶ γενναίως ἐξεκένωσαν, μόλις ὁ πολέμιος ἐπλησί-
σεν—16 μὲς αὐτῶν κἀρα μπίνας, παλαιοῦ μηχανισμοῦ,
ἐκρίβησαν διὰ τὴν στρατηγητικὴν τῆς ἡμέρας, καὶ δὴ καὶ κενάς,
τὰς ὁποίας ἀνεκίνησαν μετὰ δονχεζωτικῆς τόλμης, ὅτε ὁ ἐχθρὸς
ἐκρίβητο μακρὰν, καὶ τὰς ὁποίας τῷ ἐπαβρόντισεν μόλις ἐπλη-
σας, ψυθιζόντες ὅτι ἐπεφιλάντο νὰ τὰς μεταχειρισθῶσιν
εἰς ἄλλαν ἐποχὴν—18 ἄσπλοι, ἄρῳνοι καὶ ἡμιθανεῖς ἐκ τῆς πε-
νητος, οἵτινες δὲν ἐδίδον τὴν ὥραν νὰ παραδοθῇ τὸ φρούριον, ὅπως
τὰ πρῶτα ἐπανέλθωσιν in statu quo, καὶ τακτοποι-
τῇ τὴν διανομὴν τῶν τροφίμων. — Οἱ λοιποὶ τῶν προμάχων, μὴ
ὄντες συνειδημένοι εἰς τὴν βαρεῖαν τῆς πυρίτιδος ἀποφορὰν, καὶ
προσέλαττες ὅτι ἡ παρουσία των εἰς τὸ φρούριον ἤθελε φέρεи
μᾶλλον ἔμποδον παρ' ἄλλα τι· ὁρῶς συλλογιζόμενοι ἐπροτίμησαν
νὰ μείνωσιν εἰς τὰ ἴδια, ἵνα ἐν ἀνέσει τηλεσκοπῶσι τὴν μάχην,
ἔτοιμοι νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς θέσεις των, τοῦ κινδύνου ἀπελθόντος.

— Ἀγγλικὸν πνεῦμα, κατελθὼν ἐπὶ τοῦ Ἀγιοτάτου μας Ἀρ-
χιεπισκόπου Κερκύρας, τῷ ἐνέπνευσε δὶγλωσσον, ἀρχιερατικὸν
γράμμα, ὅπῃ τὸ στεῖνον τοῦ φύλλου μας· δὲν μᾶ· ἐπιτρέπει, ἐπὶ
τοῦ παρόντος, πρεπόντως ν' ἀναλύσωμεν.

Κατ' αὐτὰς, Δικαστὴς τις ἀπώλεσεν, ἐξ ἀπροσεξίας, τὴν συ-
νείδησιν του. Προσκαλοῦμεν τὸν εὐρόντα αὐτὴν, νὰ τὴν φέρῃ
εἰς τὸ γρεφεῖον μας, ὅπου θελεῖ λάβει πρὸς ἀνταλλαγὴν, μίαν πολὺ
εὐρεῖαν συνείδησιν τοκογλύρου, ὅστις μὴ ἡξεύρων τι νὰ τὴν κάμῃ
τὴν ἐστειλῇ, πρὸ πολλοῦ, καὶ ν' ἐκείναι εἰς τὸν Διόβολον.

— Ἐν Ἀθήναις καταδιώκεται ἡ Εὐφυΐα, καὶ δὴ καὶ ἡ Ἐλευθε-
ρωτυπία (βλ. Ἀριστοφάνους δίκαι) ! .. ἐπανερχόμεθα.

— Αἱ συνδρομαὶ μας γίνονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κυρ.
Πέτρου Παλλάνη.

Ἐκδότης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΤΤΕΛΟ ΑΠΕΥΘΕΡΑ